

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010337
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4616010337.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Lenky Kováčovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. Y., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní syna obžalovaného V. Y., E. Y., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 02.11.2016, sp. zn. 1T/39/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14.06.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie E. Y., syna obžalovaného V. Y. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného V. Y. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku a uložil mu podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. ani priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Proti rozhodnutiu súdu I. stupňa dňa 18.11.2016, v zákonom stanovenej lehote, podal syn obžalovaného, E. Y., prostredníctvom zvoleného obhajcu odvolanie.

Podaným odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods.3 Tr. por. navrhol, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného v zmysle § 285 písm. a/, písm. b/ Tr. por. oslobodí. Poukázal nato, že je zrejmé, že medzi obžalovaným a oboma poškodenými sú vzájomné nezhody, čo vyplynulo aj z výsluchu svedkyne J. na hlavnom pojednávaní zo dňa 02.11.2017 - že ide o vzájomné nezhody a hádky, že si vzájomne vymieňajú názory, avšak nebol produkovaný žiadny taký dôkaz, ktorý by ho usvedčoval so žalovaného skutku. Poukázal na prepis SMS-správy, kde podľa jeho názoru obsah nemohol vzbudiť u dospelého človeka obavu o život a zdravie. Čo sa týkalo obdobia od marca 2016 do 28.07.2016 ani jedna svedkyňa nedokázala uviesť konkrétny dátum, okolnosti kedy malo dôjsť k takému správaniu obžalovaného, ktoré by mohlo vzbudiť ich obavu o život a zdravie. Vo vzťahu k poškodenej U. Y. nebolo ani preukázané, že sa skutok stal. Svedkyňa G. J. síce uvádzala, že medzi obžalovaným a poškodenou prebiehali hádky, zároveň však uviedla že tieto boli vzájomné. Okrem toho uviedla, že rovnako obžalovaný ako aj poškodená často na seba volali políciu. Odvolateľ poukázal na to, že obžalovaný popieral, že by sa v minulosti mal vyhrážať poškodenej.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný uviedol, že sa pripája k podanému odvolaniu svojho syna a odvolanie doplnil v tom smere, že to bola práve poškodená, ktorá sa mu ešte v čase keď pracoval v Mieri vyhrážala. Nezhody medzi ním a poškodenou sa začali hlavne vtedy, keď nevlastná dcéra prišla kvôli exekúcii o rodinný dom a poškodená ju chcela zobrať k sebe. Všetko na neho vymyslela

poškodená preto, aby ho nemusela vyplácať. Bol to práve on, kto musel z domu utekať, aby sa pred poškodenou zachránil. Boli riešení aj v priestupkovom konaní, pričom policajti boli u nich najmenej 35-krát a volala ich poškodená. Volala ich preto, lebo „netancoval“ ako chcela ona. V roku 2015 podal návrh na rozvod manželstva, pričom ako dôvod uviedol vzájomné nezhody a hádky. Tento návrh vzal späť, pretože bol odhovorený rodinou a známymi a myslel si, že im to bude fungovať. Poškodená podala návrh na rozvod manželstva, o ktorom bolo vo februári 2017 rozhodnuté tak, že boli rozvedení. Po prepustení z väzby istý čas býval u syna v F. a teraz býva u syna vo Y..

Odvolateľ E. Y. poukázal na písomné dôvody odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu a tieto nechcel na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nijako doplniť ani zmeniť. Navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Obhajkyňa obžalovaného poukázala na písomné dôvody odvolania, ako aj na vyjadrenie obžalovaného na verejnom zasadnutí a v konečnom dôsledku navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a navrhla, aby vo veci rozhodol odvolací súd sám tak, že obžalovaného v zmysle § 285 písm. a/, písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, pretože súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, následne ho správne vyhodnotil, správne zistil skutkové závery, ktoré viedli k správny právny záverom, pričom aj trest uložený obžalovanému považoval za uložený v súlade so zákonom. Navrhol preto postupovať podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - synom obžalovaného, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie syna obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že v predmetnej trestnej veci už rozhodoval, keď na podklade odvolania „obžalovaného“ zamietol jeho odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr. por. ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Najvyšší súd SR po podaní dovolania syna obžalovaného E. konštatoval, že uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.12.2016 sp. zn. 2To/88/2016 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods.1 písm. l/ Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 316 ods.1 Tr. por. v neprospech obžalovaného V. Y.. Z toho dôvodu zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby trestnú vec obžalovaného v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, po zrušení napadnutého uznesenia Najvyšším súdom SR a vrátení veci preskúmal trestnú vec obžalovaného v merite veci. Pri svojom rozhodovaní, ktorým odvolanie obžalovaného V. Y. zamietol podľa § 316 ods.1 Tr. por. nepreskúmaval krajský súd trestnú vec v merite veci, ale len nesprávnym výkladom, že išlo o odvolanie obžalovaného(zámenou mena odvolateľa), ktorý sa po vyhlásení rozsudku súdu I. stupňa možnosti podania odvolania výslovne vzdal, odvolanie zamietol ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania uvedenými v písomných dôvodoch odvolania odvolateľa - syna obžalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie a to nielen výsluchom obžalovaného, ktorý spáchanie skutku v plnom rozsahu poprel, ale aj výsluchom poškodenej U. Y. a poškodenej G. J., oboznámením všetkých listinných dôkazov zadovážených či už v prípravnom konaní ako aj samotným súdom I. stupňa, ako aj oboznámením záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia,

odvetvie psychiatria MUDr. Eduarda Višňovského. Je potrebné uviesť, že poškodené boli pri svojich výsluchoch poučené podľa svojho procesného postavenia a to nielen o povinnosti vypovedať pravdu, ale hlavne o trestno-právnych následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede. Výpovede poškodených boli podporené predovšetkým listinným dôkazmi a to výpisom evidencie priestupkov, ako aj z pripojených spisov Okresného úradu Topoľčany, Odbor všeobecnej vnútornej správy, z ktorých vyplýva, že medzi obžalovaným a hlavne poškodenou U. Y. sú dlhodobo rozvrátené vzťahy, ktoré daný úrad riešil v priestupkovom konaní a kde boli obžalovanému ukladané sankcie - pokuty. Samotný obžalovaný nepopieral, že medzi ním a poškodenými boli dlhodobo rozvrátené vzťahy, čo je podložené aj tvrdením obžalovaného o tom, že raz on podal návrh na rozvod manželstva, ktorý vzal späť a aj samotná poškodená U. Y. podala v roku 2016 návrh na rozvod manželstva, o ktorom bolo vo februári 2017 rozhodnuté tak, že manželstvo obžalovaného a uvedenej poškodenej bolo rozvedené. Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať závery súdu I. stupňa o tom, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako je uvedené v skutku napadnutého rozsudku súdu I. stupňa a že svojim konaním naplnil zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm. c/ Tr. zák., pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u neho mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Správne súd I. stupňa poukázal aj na to, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti sa obligatórne nevyžaduje reálne, fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie iného), pretože reálne hrozí že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. Vzhľadom na dlhodobé zlé vzťahy medzi obžalovaným a poškodenými a rozvrátenosť rodinných vzťahov slová uvedené v SMS správach, ktoré sú uvedené aj v skutku napadnutého rozsudku mohli u poškodených vzbudiť dôvodnú obavu z konania naznačeného vo vyhrážkach obžalovaného.

Čo sa týka výroku o ukladanom treste obžalovanému, tento považoval odvolací súd za zákonný a správny, pretože súd I. stupňa pri úvahách o výmere a druhu trestu vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom pri osobe obžalovaného správne neprihliadol ani na jednu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. a ani na priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. Následne správne ukladal trest odňatia slobody podľa § trestnej sadzby pri § 360 ods.2 Tr. zák.. Pokiaľ obžalovanému ukladal trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, takto uložený trest nebolo možné považovať za neprimerane prísny. Aj odvolací súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je postačujúce pôsobiť na neho trestom výchovným a teda podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody a určenie skúšobnej doby vo výmere 1 roka je primerané a zodpovedajúce tak nielen individuálnej ale aj generálnej prevencii.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.